

Karl Marx

**PUHE »THE PEOPLE'S PAPER» LEHDEN
VUOSIJUHLASSA**

PIDETTY LONTOOSSA 14. HUHTIKUUTA 1856¹⁸¹

Niin sanotut vuoden 1848 vallankumoukset olivat vain pieniä episodeja, Euroopan yhteiskunnan lujan pinta-kuoren vähäisiä halkeamia ja rakoja. Ne paljastivat kuitenkin kuoren alla piilevän pohjattoman kuilun. Ne saattoivat näkyviin lujalta tuntuvan pinnan alla väreilevän valtameren, jonka tarvitsi vain ruveta aaltoilemaan murskatakseen pirstaleiksi kokonaisia kallioisia mantereita. Ne olivat proletariaatin vapautuksen — 19. vuosisadan salaisuuden ja vuosisatamme vallankumouksen salaisuuden — äänestä ja sekavaa saattamista julkisuuteen.

Tämä yhteiskunnallinen vallankumous ei tosin ollut vuonna 1848 keksitty uutuus. Höyryvoima, sähkö ja kehruukone olivat verrattomasti vaarallisempia kumousmiehiä kuin kansalaiset Barbès, Raspail ja Blanqui. Ilmakehä, jossa elämme, painaa jokaista meistä 20 000 naulan voimalla, mutta tunnetteko sen? Ette enempiä kuin eurooppalainen yhteiskunta tunsikin ennen vuotta 1848 sitä ympäröivän ja joka puolelta puristavan vallankumouksen ilmapiirin.

On olemassa suuri 19. vuosisadalle ominainen tosiasia, jota yksikään puolue ei tohdi kiistää. Toisaalta on herätetty eloon sellaiset teollisuuden ja tieteen voimat, jollaisista ihmiskunnan historian minään aikaisempina kautena ei ollut aavistustakaan. Toisaalta on havaittavissa merkkejä rappiosta, joka vie voiton kaikista historian tuntemista Rooman valtakunnan loppuaikojen kauhuista.

Nykyaikana tuntuu kaikessa olevan ristiriitansa. Näemme, miten koneet, joilla on ihmeellinen kyky vähen-

tää ihmistyötä ja tehdä se tuloksellisemmaksi, näännyttävät ihmiset nälkään. Tähän asti tuntemattomat uudet rikkauten lähteet muuttuvat jonkin oudon, käsittämättömän lumousvoiman vaikutuksesta kurjuuden lähteiksi. Tuntuu kuin tekniikan voittojen hintana olisi moraalinen rappeutuminen. Ihminen näyttää muuttuvan toisten ihmisten tai oman kataluutensa orjaksi sitä mukaa kuin ihmiskunta alistaa valtaansa luontoa. Tieteen kirkas valokaan ei näy voivan loistaa muuten kuin ainoastaan sivistymättömyyden synkkää taustaa vasten. Kaikki löytömmme ja koko edistyksemme tuntuu johtavan siihen, että aineelliset voimat varustetaan henkiselällä elämällä ja yksilöllisyytensä menettänyt ihmiselämä alennetaan pelkäksi aineelliseksi voimaksi. Tämä yhtäältä nykyisen teollisuuden ja tieteen sekä toisaalta nykyisen kurjuuden ja rappion vastakohtaisuus, tämän aikakautemme tuotantovoimien ja yhteiskuntasuhteiden vastakohtaisuus on kouraantuntuva, väistämätön ja kiistaton tosiasia. Yhdet puolueet valittavat sitä; toiset haluavat päästä eroon nykyaikaisesta tekniikasta poistaakseen siten nykyiset ristiriidat; kolmannet kuvittelevat, että noin merkittävään teolliseen edistykseen on välttämättä liittyvä yhtä merkittävä poliittinen taantumus. Itse puolestamme emme ole kahden vaiheilla sensuhteen, minkä luonteinen on se ovela henkiolento, joka ilmenee alati kaikissa noissa ristiriidoissa. Tiedämme, että toimiakseen asiaankuuluvalla tavalla yhteiskunnan uusien voimien on vain jouduttava uusien ihmisten haltuun, ja näitä uusia ihmisiä ovat työläiset. Työläiset ovat samanlainen nykyajan keksintö kuin koneetkin. Niissä ilmiöissä, jotka saattavat porvariston, ylimystön ja taantumuksen kovaonniset profeetat hämmingin valtaan, me tunnistamme vanhan hyvän ystävämme Robin Goodfellowin¹⁵², vanhan myyrän, joka osaa kaivaa niin nopeasti maan alla, tuon mainion miinoittajan — vallankumouksen. Englannin työläiset ovat nykyaikaisen teollisuuden esikoisia. Eivätkä he tietenkään riennä viimeisinä auttamaan tätä teollisuuden synnyttämää yhteiskunnallista vallankumousta, joka tietää vapautusta heidän omalle luokalleen kaikkialla maailmassa ja joka on luonteeltaan yhtä yleinen kuin pääoman herruus ja palkkaorjuus. Tiedän, miten san-

karillisesti Englannin työväenluokka on käynyt taistelua viime vuosisadan puolivälistä alkaen, taistelua, jonka maine ei vähene siitä, että porvarilliset historioitsijat ovat jättäneet sen vaiteliaasti varjoon. Keskiajan Saksassa oli olemassa salainen tuomioistuim, niin sanottu Vehmgericht*, jonka tehtävänä oli kostaa hallitsevien luokkien ilkitteot. Jos johonkin taloon oli piirretty punainen risti, niin ihmiset tiesivät, että Vehm oli tuominut talon haltijan. Salainen punainen risti on piirretty nyt Euroopan kaikkiin taloihin. Tuomarina on nyt itse historia ja sen tuomion täytäntöönpanijana on proletariaatti.

*Julkaistu »The People's Paper»
lehdessä 19. huhtikuuta 1856*

*Valitut teokset kolmessa
osassa, 1. osa, s. 442—443*

---

* — Fem-oikeus. *Toim.*